

[Meta Ditzel.]

fandt en af underskriverne fra 1969 anledning til at spørge om, hvordan det gik, hvornår regeringen ville indlede den omtalte undersøgelse, og fik som svar, at der ville blive nedsat en arbejdsgruppe, og at der skulle holdes møde i Stockholm i april.

Senere kan man så af de indløbne meddelelser, der er kommet fra Nordisk Råd, få at vide, at der har været afholdt 2 møder i 1971, ét i Stockholm og ét i København. Den seneste meddelelse, man nu har fået til Nordisk Råd, stammer fra december 1972. Da meddeles det på samtlige regeringers vegne, at den arbejdsgruppe på tjenestemandsniveau, som trådte sammen i København den 10. december 1971, stadig skaffer materiale, og at arbejdsgruppen egentlig ikke har haft nogen møder i 1972. Det kunne se ud til, at arbejdet er ved at gå i stå.

Vi vil fra radikal side gerne deltage i et positivt udvalgsarbejde, og jeg håber, at vi i udvalget kan få en redegørelse for, hvad arbejdsgruppen har samlet sammen af materiale, og at vi i det hele taget kan få problemerne om dobbelt statsborgerskab grundigt behandlet. Jeg håber også, vi kan blive enige om at støtte en opfordring til Nordisk Råd om at fremskynde arbejdet.

Vi radikale finder det naturligt, at de nordiske lande finder en løsning på det problem, der her er rejst, og at man derefter tager initiativ til at få spørgsmålet om børns statsborgerret op på europæisk plan for at finde frem til en ordning eller et system, der udelukker dobbelt statsborgerskab.

Kurt Brauer: Da socialistisk folkepartis ordfører i denne sag, fru Kristine Heltberg, ikke kan være til stede på grund af sygdom, skal jeg i hendes sted fremsætte enkelte bemærkninger om det foreliggende lovforslag. Mine bemærkninger må naturligvis blive spredte og tilfældige, eftersom jeg ikke længere befinder mig i nærheden af det vigtige arbejde, som foregår i indfødsretsudvalget, og mit konkrete kendskab til problemerne derfor er trængt en del i baggrunden i den seneste tid.

Jeg erindrer imidlertid min tid i udvalget som en stor oplevelse under forslagsstillerens ordførers kyndige ledelse, og jeg vil ikke undlade at takke fru Ellen Strange Petersen for det arbejde, som er lagt i dette forslag.

Fru Ellen Strange Petersen har ramt noget væsentligt med sit forslag; det erkender vist de fleste i dette land, og i hvert fald erkender de, som har talt indtil videre, dette. Men — og der er et men — man må jo spørge sig selv, om ikke det forhold, at Nordisk Råd naturligvis skal behandle problemerne, som forslaget rejser, bør betyde, at så må vi vente indtil da med danske tiltag, for nu at være nordisk i terminologien. Ja, det kan godt være, at en endelig beslutning først bør træffes, når vore nordiske brøders stilling er kendt, og når forhandlinger i Nordisk Råd har kunnet foregå, men der er somme tider en tendens til at bruge det nordiske hensyn som en bremsekloks i stedet for at tage udfordringen op og prøve at virke som inspirator for Nordisk Råd og arbejdet i denne forsamling. Jeg synes, at indfødsretsudvalget burde tage den handske op, som fru Ellen Strange Petersen her har kastet, og sørge for, at vi fra dansk side er endnu bedre forberedt, end vi ville have været uden en gennemgang af de tanker, som forslaget rejser. Indfødsretsudvalget kan bore i de politiske betænkeligheder, som rejses af den betænkning, bemærkningerne omtaler, således at der foreligger en vis klarhed på dette område, når Nordisk Råd tager sagen op.

Statsborgerretslovgivningen er blevet brugt her i dag som en yderligere betænkelighed over for forslaget, men her må det da vist siges, at man sjældent har hørt betænkeligheder, når et enkelt land er gået videre, end det forlanges i internationale overenskomster og aftaler, og det forekommer mig personlig, at lovforslaget åbner veje til større retfærdighed end de gældende bestemmelse.

Jeg vil ikke gå i detaljer med de enkeltproblemer, som lovforslaget rejser, men slutte med for mit eget vedkommende at erklære min misundelse over for dem, der får lov til at arbejde med disse problemer, og love interesseret medvirken fra SF's medlemmer af indfødsretsudvalget, såfremt tinget skulle beslutte med vor anbefaling at henvise forslaget til dette udvalg.

Ordføreren for forslagsstillerne (Ellen Strange Petersen) Jeg vil gerne takke for den velvillige modtagelse, lovforslaget har fået.